

Kr. og den anden 7,200,000 Kr., tilsammen 17 Mill. Kr., som altsaa ligge uden for de løbende Udgifter. Sammenholdt med saadanne 17 Mill. Kr., som man har Raad til at anvende uden for de løbende Udgifter, er det en ren Bagatel at tale om en faktisk Underbalance af 1,700,000 Kr. Med andre Ord, man vil kunne sige, at det er en ganske glimrende finansiel Tilstand, der tillader os at bruge 17 Millioner ud over de løbende Udgifter, skønt det koster ganske vist et faktisk Underskud af 1,700,000 Kr. Men Sandheden er jo den, at hvad der opføres paa den ene af disse Paragraffer, § 27, som Formueforbedring, Formuefremgang, er, naar man undtager, hvad der anvendes til ligefrem Afbetaling paa Statsgælden eller til Forøgelse af Aktiver, i Virkeligheden af den Beskaffenhed, at man skal se skarpt til for at se Forskellen mellem de Udgifter og dem, der findes paa Paragrafferne med de løbende Udgifter. Sammenligner man f. Eks., hvad der er opført paa § 6 som Udgift for Statsbanerne, med, hvad der er opført til dem paa § 27, vil man ikke — i alt Fald har jeg ikke kunnet det — kunne finde den skarpe Grænse. De omtrent 2 Mill., der opføres paa § 27 til Anvendelse for Statsbanerne, til Forbedring af det og af det, kunne vanskelig trækkes fra som Formueforøgelse, undtagen for saa vidt som man forøger sin Formue, naar man forbedrer sin Ejendom. Jeg gad egentlig nok vidst, hvor man skulde paavise med Hensyn til Rentabiliteten, at der er Valuta for de 2 Millioner, som man her anvender til det og til det. Og paa lignende Maade forholder det sig med det øvrige, endogsaa med de Beløb, som man siger, at vi have anbragt som rentebærende Penge. Det skulde jo da være en virkelig Formueforøgelse! Ja, ganske vist, dersom vi vare visse paa nogen Sinde at faa Rente og Kapitalen tilbage; thi ellers bliver det en meget tvivlsom Formueforøgelse. At det ikke er nogen sikker Anbringelse af Millionerne at sætte dem i Ejendomme ud over, hvad Ejendommen er værd, tror jeg ikke behøver noget Bevis. Det er fuldt ud Tilfældet, hvor Staten laaner i Ejendomme, i hvis Værdi er indbefattet Besætning og Løsøre; thi da er det en given Ting, at der i Virkeligheden ikke er fuld Sikkerhed for Pengene, selv om Ejendommens Vurdering var korrekt. Nej, jeg tror nok, at naar man nærmere undersøger disse forskellige Poster, vil man komme til det Resultat, at der virkelig er al Anledning til at holde igen med Udgifterne paa

§§ 26 og 27. Jeg vilde ret ønske, at det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) maatte have Glæde af sin Opfordring til at holde igen paa § 26. Jeg vil se det, før jeg tror det, efter den Fart, vi ere komne ind i med Hensyn til at bevilge Penge. At man i saa Henseende er kommen ind i en temmelig stærk Fart, ser man bl. a., naar man sammenligner, hvad der for næste Aar bevilges paa disse to Paragraffer, 17 Millioner, med, hvad der bevilgedes for 10 Aar siden — det er et rundt Tal — paa dem, nemlig 8½ Mill. Det er saa temmelig nøjagtig kun det halve. Og ligedan forholder det sig med adskillige af de Paragraffer, der indeholde de løbende Udgifter. Jeg skal f. Eks. nævne, hvad der nu findes paa § 21, paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget. Jeg tilsigter ikke nogen Kritik, jeg ved meget godt, at den højtærede Minister er ikke til Stede, og det kunde ikke falde mig ind at komme ind paa en Kritik af hans Budget, naar han ikke er til Stede, jeg nævner det kun for at klargøre Billedet eller for at føje endnu et Par Strøg til Billedet af, hvorledes vor Finanshusholdning staar. For 10 Aar siden var Beløbet paa § 21 3½ Mill. For næste Aar foreslaas der 7,800,000 Kr. Jeg nævner det ikke, fordi jeg særlig vil tage Kirke- og Undervisningsministeriet. Jeg kan ogsaa tage et af de andre Budgetter, f. Eks. Indenrigsministeriets Budget kombineret med Landbrugsministeriets Budget. For 10 Aar siden var Beløbet paa det enkelte indenrigsministerielle Budget 5,4 Mill. Nu er der paa Indenrigsministeriet og Landbrugsministeriets Budgetter tilsammen 10,8 Mill. Det er næsten latterligt, at det passer saa akkurat, at det nu nøjagtig er det dobbelte. Jeg tror altsaa, at man ikke kan skjule for sig selv, at man er kommen til en betydelig flottere finansiel Husholdning i Løbet af de 10 sidste Aar. Jeg har netop taget et Tidsrum, der ved sin Afrundethed anbefaler sig til Brug og anbefaler sig tillige til Brug derved, at det rummer flere forskellige Ministerier, saaledes at dette ikke bliver — og det skal heller ikke betragtes som — et Angreb paa noget enkelt Ministerium. Jeg siger kun, saaledes har det udviklet sig i de sidste 10 Aar, at Udgifterne paa disse Paragraffer omtrent ere blevne fordoblede. — I Forbindelse hermed maa jeg dog ogsaa sammenligne en anden Udgift nu og for 10 Aar siden. I Aaret 1894—95 brugte vi 6,643,000 Kr. til vor Statsgælds Forrentning. I Aar er der foreslaaet ca. 8,024,000 Kr. Jeg nævner